

Núm. 732

Any XV

Barcelona 18 de Septembre de 1902

Dona que molt s' enmiralla,
molt bonica podrá sé,
pero, parlant ab franquesa,
per esposa no convé.

Copia fot. de A. Esplugas.

De la setmana... entrant

(REVISTA)

Ja hi acabém d' arribar y encare no m' he pogut estussiasmar, á pesar méu, per més esforços que fassi.

Me refereixo á las provenientes festas de la Mercé, que 'm tenen ab un *jay!* continuo... no sé perqué.

Jo prou m' escarrasso á passar cada dia, anant y venint de la farga, pe 'l carrer de Brosoli, carré de la Unió, Condal, Mercaders, etc. etc., á fi y efecte d' engresarme y posarme alegre anticipadament.

Es en vá que passi y traspassi per la plassa de las Cols ¡dich! de Catalunya; quan hi vaig vull ferme la ilusió que vaig al Hyde-Park de la nova Barcelona; quan ne vinch me faig lo cárrech que he vingut del hort.

Inútil es que dongui voltas y més voltas entorn de la masía en construcció allá á la Ronda de Sant Antoni; prou acabo per encantarme contemplant aquella teulada tant pagesa; pero, com que soch de fora, acabo per entornarme 'n cap á casa tot fent el pagés.

Vaja; no poden regositjarme ni 'ls taulóns plantats, ni 'ls archs embastats, ni la munió de banderas disfressadas, ni rés que tinga relació ab las ditxosas festas, per la senzilla rahó de que 'ls preparatius d' elles ván accomvoyats en las planas dels periódichs ab altra mena de preparatius que no tenen poch ni molt de festius....

D' aqui vé allò del *jay!* continuo en que 'm tenen: no puch evitarho.

Nostre company *La Renaixensa*, que véu las coses ab verdader ull viu catalá, vá acabar de privarme que m' entussiasmés, ja que ab lo concepte que formá ella de las tals festas en projecte, posá el dit á la llaga y vá ferme arrencar lo primer *jay!* que 'ls deya, per efecte del dolor que ha quedat encastat en mi sense poguer curarme 'l per més emplastes de despreocupació que m' aplico y per mès remeys que m' he receptat jo mateix, pera que pogués trovarme disposat y á punt de fer broma durant la realisació del programa.

¡Fins lo mateix cartell anunciador, convida, no á divertirse, sino á fer oració y á demanar misericòrdia á nostra santa patrona!

Qui después de contemplar lo magnific retaule de 'n Triadó, hagi llegit aquests días las noticias publicadas ab certa satisfacció amagada pe 'ls espanyolissims diaris del carré Nou y de Lauria, referents á la invasió de forças d' ordre... per forsa de la vanda de Ponent, instantivament se n' ha entornat á la Plassa de Sant Jaume y agenollantse devant de la imatje venerada en la fatxada de la Casa gran, li ha resat ab tot fervor una Salve pera que 'ns guardi de malas tentacions á la vista dels sabres y de las trancas en abundó amanidas demunt de nostras espalladas....

Si un se fixa, donchs, en l' aspecte que vá presentant lo número del programa (que no s' anuncia perqué no hi há necessitat) alusiu al *ordre* de las festas de marras, li venen ganas de passarlas ben lluny d' aquí; de celebrarlas al altre cantó del Tibidabo, si no vol perillar de rebre.

En una paraula; que las tals festas me sembla que farán cara de prunas agres, perqué las circumstancies per las quals atravessarán comensan á fer gonyotas.

La única esperansa que podém abrigar respecte á que la celebració de las mateixas no sofreixi algún cop de cap es la de que la *gent gran* qu' hém convitat de fora s' imposi á las petitesas de certs elements disposats á destorbarlas. 'Ls respectables gegants que 'ns honrarán ab sa presencia, dignes companys y auxiliars dels nostres, tal vegada farán quedar ab la boca-badada als que fan 'l gegant tot 'l any empaytantnos; y 'ls drachs, patums y cucas-feras podría ser que féssin posar pell de gallina als galls de la tranquilitat pública.

També pot contribuir á que eixím victoriosos de las festas, la marcialitat dels nét dels almogavers en miniatura qu' están *instruhintse* fent l' exercici de per riure antes d' hora, per' estalviarse algún clatillo quan hagin de ferlo de serio á son degut temps.

Fora, donchs, d' aquella esperansa gegantesca y monstruosa, y fora d' aqueixa defensa armada tant nana, 'ls festeigs que 'ns vénen 'l démunt ab tots 'ls seus concursos, concerts, funcions, balls, llums, fochs artificials y xerinola en projecte, no seria d' estranyar que quedessin reduhits á unas quantas *carreras* y *corridas* de las qu' están de moda en la época present.

* *

La Verge de las Mercés
fassi que passém las festas
ab tots 'ls ossos sencès.

PEPET DE LA CAMBRA.

LO SOMNI DE LA VIDA

Sí senyors; la vida es somni
tal com vá di en Calderón,
puig tot sér vivent somnia
allò que li correspon...

Lo cesant somnia empleo;
somnia pá 'l que no 'n té;
lo près somnia indulgència,
y 'l pelat algú calé.

Somnia algú ab la xicota,
ab sa ditxa 'l desditxat
y cabells en abundancia
aqueill que té 'l cap pelat.

Son dos coses que somnian
lo capital y 'l traball;
sumisió los uns desitjan,
los altres alsar lo gall.

Somnia 'l infelis nyébit
birlar alguna cartera,
y 'l ricatxo solterón
anar de noyas darrera.

Sí, senyors ¡tothom somnia!
tothom té algú somni al món
y al efecte, 'm ratifico
ab lo dit de 'n Calderón.

RAMONET del CAFE.

PRENENT

*Prente, lector la molestia,
pren la bona voluntat
d' escoltarme sens sorpresa
aquesta historia real;*

Era un artista molt pobre
qu' estava mancat de rals
cada dia s' aixecava
á las vuyt, y, tot trempat,
l' home prenia 'l sombrero,
prenent escalas avall;
y un café de carretó
prenio, per esmorsar.
Si era l' hivern, se 'n anava
ab la capa embolicat,
á pendre 'l sol y preni:
los carrers més apartats;
del Tibidabo á la cresta
alguna volta vá anar
á pendre vistas. Sortia
moltas nits á passejar
desitjant pendre la fresca,
y preni... un costipat.
¡Las donas si li agradavan...!
pro, boy tinguent quaranta anys
enemich de 'l matrimoni,
may vá volguer pendre estat.
Una nit, dihentli amoretas

vá seguir á un capellá,
prenenlo per una dona;
mes á la fi, al adonar 's
de 'l terrible *quid pro quo*,
hi vá prendre un disgust gran.
Quan los rals se li acabavan
l' home 's veya precisat
á prendre las precaucions
per no morirse de fam.
Els amichs be prou li deyan
-Creume, noy, tu *pendràs mal*;
mes ell s' ho prenia á broma,
y jamay en vá fer cas.
Un jorn de fam se moria,
sens tenir res per menjar;
prengué una resolució
y, corrent va baixá á baix
al carrer; llavors vá *pendre*
per l' acera de 'l devant,
y enfront la carniceria
de prompte se vá aturar,
veyent que ningú hi havia
á dintre, va entrá al instant,
prengué un trós de carn d' un kilo,
y després prengué 'l portant,
mes un guardia que va em-pendre
la carrera al seu detrás
lo va *pendre* po 'ls dos brassos.

—¡Donéuvos prèv á l' instant
y ab las dugas mans lligadas,
á la presò 'l vá portar;
vá tenir que compareixer
al devant de 'l tribunal,
y lo jutje li va *pendre*
declaracions. Resultat
de 'l procés; En un *presiri*
tingué qu' estarhi cinch anys,
mes, *prenent* molta paciencia,
no 'ls vá passar de 'l tot mal.
Un cop veié que 'l deixavan
en complerta llibertat
jurá que may més *pendria*
res; encar que jo he observat
que no cumpleix sa paraula
com deuria; 'l mes passat
vá *pendre* un désim de duro;
á n' el café 'l vaig trobar
ab sos amichs l' altre dia,
qu' estava *prenent* gelats;
y ara poch el vaig sor-pendre
si no 'm vaig equivocar
qu' estava *prenent* l' elèctrich
per anar á *pendre* banys.

ANTONI CANTALLOPS.

Sortida de to, añnat

Un nen vá aná á casa 'ls avis
á celebrá 'l dijous *gràs*
y al preguntarli sa tía
que volia per brenar
si un parell d' ous fets ab truyta
ó un butifarró de sanch,
lo noyet boy mitj gronxantse
aixís li vá contestar;
«Deu perdó á la vostra mare
que... m' ho dava barrejat.»

S. BRUGUÉS.

Avans las modas
que dominavan,
no trastornavan
tant lo meló;
avans se veyan
cosas molt rancias,
pro extravagancies
com ara... ¡nó!

Ara es un fàstich
que hasta incomoda;
regna la moda
del seballot,
la jovenalla
no pensa mica
y sols aplica
sebas per tot.

Ara molts joves
de 'ls que més lluhén
los cabells duhen
á coll y bé,
y plens de llana
contents fan l' home,
sent sols la broma
de qui seny té.

Ara hi han teatros
que «intims» ne diuhens,
hont molts hi riuhens
somerament,
gosant la nova
literatura,
hont la verdura
mata als talents.

Ara 'ls poetas
y los artistas
que modernistas
tenen per nóm,
sols produheixen
estranyas obres
ahont de sobras
hi riu tothom.

Oh Catalunya!
¡oh patria meva!
los de la seba
¡com t' han posat!
ja no 't coneixen
tos vells patricis,
seballuts vicis
t' han transformat.

EMILI RIEMBAU PLANAS

¡Oh Catalunya!

La fatal séba
del modernisme,
quin transformisme
ha ocasionat,
ja nostra terra
no es res de 'l qu' era,
la tal fatlera
tot ho ha mudat.

LA TOMASA

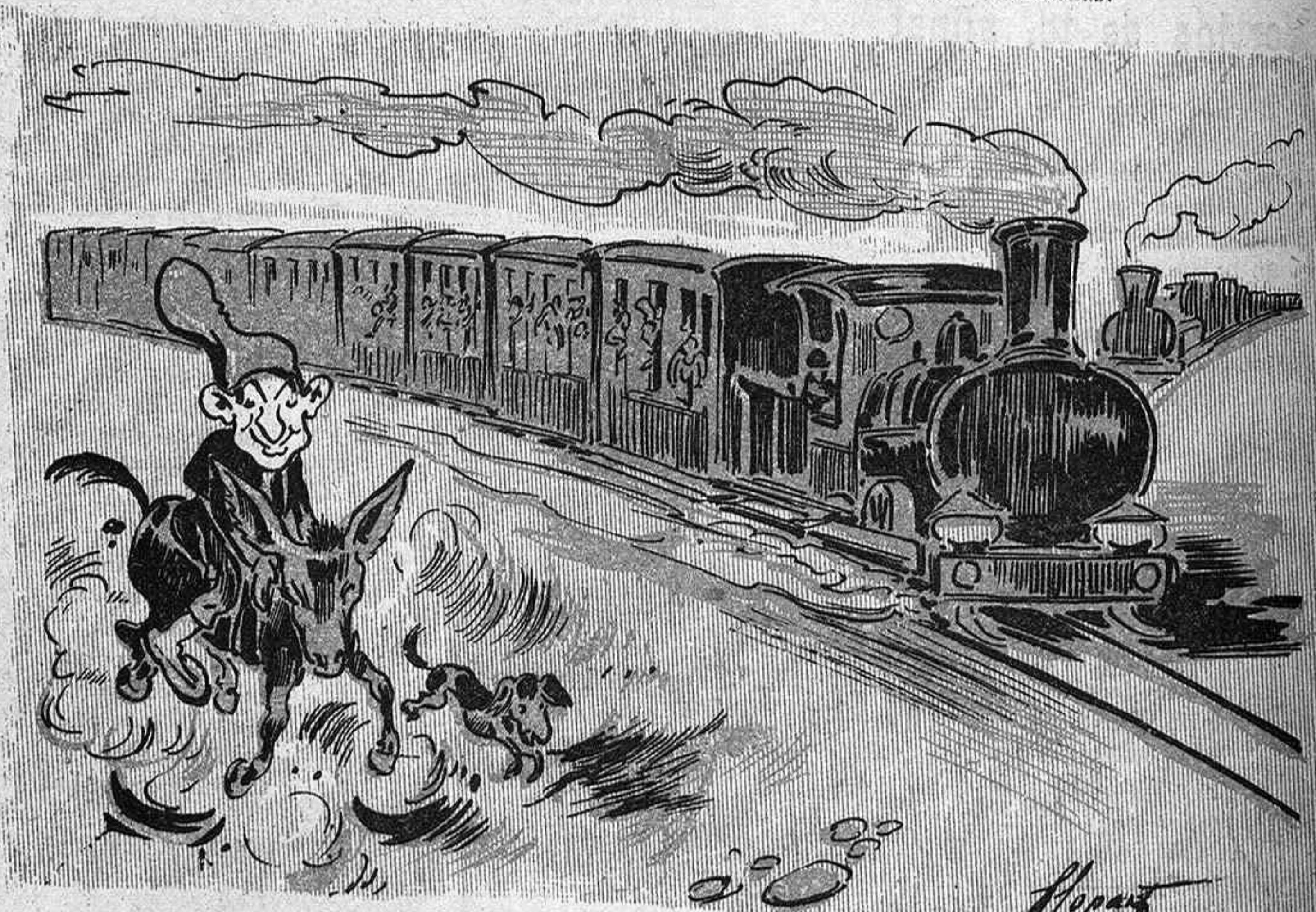
LAS FESTAS

SETIEMBRE
18
JUEVES

PER LAS FESTAS
DEL CARRER

Els vehins del carrer de la Cuca treballan ab gran entussiasme perque resulti de molt efecte lo guarniment del carrer. Els senyors de la Comissió ja no saben ahont ficar las cantitats en metàlich fins are recullidas.

Els trens arriban á la nostra capital atapahits horrorosament de forasters. De Russia, de Turquia, de Reus y fins de la Patagonia, á tot" hora desembarcan per mar y per terra las multituds de la bola terrestre.

LAS PROXIMAS FESTAS

No faig mes qu' arrivar y miréu,
si 'n tinch ja d' amichs...

y amigas...

El tran-via elèctrich vá molt
bé: es una delicia.

Y las iluminacions de la Rambla, s' estaria un
mirantlas tota la nit si no fos per lo que cau.

Sols faltavan las regatas que m' han fet
cambiar l' última pela que 'm quedava

Y la font màgica... que ha resultat
per mí màgica del tot.

Carta de 'n Nofre Llonsa

Senyor Don M. Riusech

La Fatarella 15 Septembre 1902

Apreciable amich: Sabréu com m' he enterat de la lletra que m' endreçéu en lo número pasat de LA TOMASA (per mediació del meu estimat amich Vilá á qui he trobat per casualitat en l' hostal de las Graellas de aquest poble) convidantme á mi y á la propia, porque aprofitant las festas que en obsequi á la bossa dels forasters faréu els barcelonins, vinguém á passar quinze dias de gorra entre vosaltres.

Já ho crech, si vindrém senyor Riusech.

Ja pot comensar á prepararse porque vindré acompañat de sis cusins de la part d' ella que gastan una regular gana; luego dos cunyades qu' estan com la meva Tuyas, així.... etc.; acompañadas dels seus respectius marits y vuyt marrechs que forman part dels dos respectius matrimonis.

En total serém vint personas que posadas á la taula valém per trenta.

Vinch decidit á tafaneijarho tot; comensant per l' obra colosal de 'n Faba fins als inspirats y lluminosos projectes dels vehins del carrer Vermell, que segóns m' ha escrit el senyor Tantsemendona se emportaràn el primer premi y... els demés si 'ls els donan.

La meva Tuyas, encare qu' estiga... aixis; se presentarà al concurs de Bellesa y... lo que jo dich; ¡pobres barceloninas! quin mal efecte farán aquelles linfáticas y esmirriadas senyoretas al costat de la grosissima y colorada costella de 'n Nofre.

Els sis cusins meus, donaràn cada vegada que pasarán per los carrers de la Alegria, un espectacle gratis als barcelonins (que bé podria figurar en lo cartell de las festas) corrent á detrás las Sacerdotissas de Venus, puig son de la casta dels Samalés.

Y aproposit; are que parlo del Samalé; ¿se 'n recorda d' aquell que quan vosté tenia aquella agencia li vá fer aquella trastada? pues are ha vingut á establirse á La Fatarella y ab un any ó cosa aixis que fá que 's troba aqui, ja s' han donat no sé quants casos de fecunditat, tant, que no hi há cap dona que no n' hagi plantat pe 'ls nassos del seu marit, menos de quatre... ¡es un prodigi!

Jo també estich escamat y si no tós que no vull ofendrer á la propia, fent mals pensaments, si 'l trovarse ella aixis es obra del prolífich de marras, porque ab ella son tap y carabasa y lo que 'n vint anys de matrimoni no havíam lograt, are sense saber com... se ha presentado.

Aixis es, que per aquesta causa no podrém cumplir lo que vosté 'm deya en lo párraf final de sa misiva, de que entrés á LA TOMASA, ella per devant y jo per detrás, sinó que tots dos ó millor dit, tots vint, haurém de entrar pe 'l darrera ¡quin treball li donarém senyor Riusech, ab tant tancar y obrir la porta excusada!

Avisi á *El Liberal* per si vol fer alguns perros chicos publicant nostre retrato, y adverteixili que á menos de duro per fotografia no 'ns deixém enfocar.

Es just que si ell fá negoci, nosaltres també... ¡se 'ls ha acabat als del carrer Nou l' anar dé gorra!

Sens altre particular, espero que 'ns vindrá á ressebrer á l' estació ab lo carro de l' Impremta, el próximo dia vint, y si de pásso porta alguna cosa per menjar y béurer, li agrahiré molt, puig dos dias avans de venir, ja comensarém la dieta riguerosa ab lo fi y efecte de quedar á l' hora del ápat com uns verdaders Llonsas que sóm.

Y posaría punt final si no 'm restés fer algunas aclaracions.

Lo motiu d' haverme escrit la present lo senyor Vilá, ha sigut perque á la qüenta aquest senyor tracta ab animals y ha vingut á La Fatarella per comprarne y... desseguida 'ns hem tractat y com siga que m' ha llegit la carta de vosté li he pregat m' escrigués aquestas quatre ratllas per satisfacció de vosté y dels llegidors del seu popular setmanari.

Y... próu, procuri per forsas jassos de palla y per bona y abundanta teca, que ja que ha tingut la ganteria de convida 'ns, nosaltres porque la gorra siga complerta vindrém ab lo porta-monedas vuyt.

NOFRE LLONSA.

per' ell

JOSEPH VILÁ ORTONOBES.

NOTA—BENE; Aixó del porta-monedas ha sigut invenció de la propia, porque lo que ella ha dit: com que per las festas de la Mercè hi haurán tants forasters y de segú que ab la farà d' ells no faltarán... ratas per ensumarlos, aixis... no 'ns els pendrán.

LLONSA.

Máximas y Consells

Si sabs de multiplicar,
ja 't pots casar.

Per poguer semblá un artista
un consell 't donaré;
vesteixte de modernista
y renyeix ab el barbé.

Si del mon te n sabs enriure,
sabrás viure.

No 't posis á fer de critich
que rivals 't pots crear;
val més que 't fassis politich
si sabs prometre y no dar.

Aqui teniu els consells,
aprenéulos xichs y vells.

Are que al fi hi arribat,
ab franquesa catalana
t' haig de dir, lectó estimat,
que de tot lo que hi contat
fes lo que 't dongui la gana.

Mes ay! jorns arribarian
que 'l mon fora un paradís
si tots ab gran fé obeian
los meus bons consells que guian
al camí de ser felis.

El que á ciutat va badant
porta la bossa al Encant.

B. RAMÉNTOL.

LE DONA GALENA

DIRECTORA: D. RIERA BATLLE.

Lo que no existeix

Per més que 'l fals murmurar
la virtut de molts confón,
'l experiencia vé á mostrar
que no existeix ningú al món
que visqui sens estimar.

Fer esment ja no precisa
dels que al heroisme han dut
lo molt amor per divisa;
á aqueixos sers es sabut
que l' amor los divinisa.

L' home pobre, en certs moments
'l existència té aburrida;
mes en sos darrers moments
fins mostra en sos moviments
lo molt qu' estima la vida.

L' home rich, del or avar,
esclau sempre dels quefers
tant sols se 'l pot admirar
perque en mitj son negre etzar
estima molt los diners.

El que vá ab degradació
d' un al altre precipici
portat pe 'l crim ó traició,
no viu sens estimació;
quan menos estima al vici.

Fins aquell que son rezel
converteix en desconfiança,
en mitj sa lluyta crudel,
estima ab constant anhel
una idea de venjansa.

Y per tot, divi ó profá
naix lo fruyt d' eixa llevor;
que en la terra 'l ser humà
si no pot viure sens pá,
menys pot viure sens amor.

DOLORS RIERA Y BATLLE.

CANTARS

M' ofereixes quan t' estimi
serme fidel com un gos...
¡Ay noy, en tocant á bestias
may hi ho tingut afició!

—
Per tot arréu ja fas corre
que m' hi emparaullat ab tú
y no hém tingut més paraulas
que quan vaig dirte; — Ets un llús!

Me promets, per si ab tú 'm caso,
un paradís terrenal...
Jo puch sé ó nó filla d' Eva
pro... ¡tu sí qu' ets un Adà!

SILETA.

A mas amigas

Amigas que os héu casat
y estéu en terras llunyanas
las festas de la Mercé
(que serán unas festassas)
si per cás voléu venir
las podréu passar á casa
que en que ho tinch reduhidet
per totas hi haurá posada.
Tinch un quarto, un recambró,
una ercoba y una sala,
la cuina y el menjadó
y el corredó de l' escala.
Ollas per coure menjá,
plats, empollas, gots y tassas,
no més me faltan calès
per comprarne las viandas.
Ja ho sabéu, si acás veniu
no os descuidéu de portarne
y fará festa majó
vostra amiga de l' infancia

FRANCISCA USTRELL

A un tipo

Dessota al balcó
passas y traspassas
sempre dirigint
ardentas miradas...
¿Que no veus beneyt
qu' en vá t' encaparris
fent signos estranys
y tontas riallas?..
Tu estrenas vestits,
barrets y corbatas
sent malaguanyats
los dinés que 't gastas.
Puig tens de sabé
que jo soch casada
y que el meu marit
pot rómpre 't las camas.

ROSETA SERRA.

En alguns carrers s'ha despertat l'afició à l'última hora. Aquí tenen als veïns del passatge de les Llanguedoses, treballant com uns negres de nit i de dia. Per això hanen ja monades les

Aquest sach de porquerías
no l'ha dut cap conceller,
vara será en Fella y Forgas
el que carreja els neveus.

TEATROS

Tant per trobarnos en lo principi de la temporada de tardor, com també per coincidir la setmana pròxima á ser la patrona de Barcelona y per lo tant ser la de firas y festas, casi totas las empresas teatrals se preparan pera inaugurar sos teatros y com si 's tractés d' art magich, totas anuncian sos debuts pera los próxims divendres y dissapte.

En efecte lo

PRINCIPAL

obrirá sus portas dissapte ab la companyia cómich-dramática de la eminent actriu Maria Tubau, que dirigida per lo Sr. Palencia ne forman part ademés de dita actriu, las Sras. Palma, Paris y Estrada y los Srs. Miralles, Prado, Reig y Amato, tenint on propósit explotar lo coneugut repertori de la dita celebrada actriu Sra. Tubau, ademés de donar á coneixèr obras novas de reputats escriptors estrangers ademés de algunas de originals.

Los bons desitjos de la Empresa, y la reputació que gosa la companyia, fá esperar una brillant temporada en lo degà dels nostres teatros.

ROMEÀ

Per lo mateix dissapte está anunciada la inauguració de la temporada ab casi la mateixa companyia que baix la direcció general del Sr. Borrás, hi figuran las primeras actrius Sras Parreño, Clemente y Monner y los Srs. Capdevila, Goula, Soler y Fuentes ademés del degut complement de segonas parts que ja es sabut qu' es sumament numerós.

Per lo cartell y programas que s' han repartit, hem vist que obran en poder de la Empresa un sens fi de obras de reputats autors que solament á estrenarse 'n una per setmana, hi há obras per un sens fi d' anys.

Es d' esperar que habenthi tanta abundó, sabrá escullirlo lo granat, á fi de que resulti fructífera la temporada.

NOVETATS

També aquest teatro se prepara pera obrir la temporada d' hivern ab un espectacle mágich, que per los preparatius, sabém que 's tracta de un dels més importants que s' haurán vist á Barcelona.

La obra de referencia se titula *El anillo mágico* y es un arreglo del francés fet per lo coneugut literat Sr. Arqués ab música original dels reputats compositors Srs. Gimenez y Cotó; conté 21 quadros y será presentat ab 21 decoracions novas, originals del reputat escenógrafo senyor Chia, ademés de un notable atrés y luxós vestuari compost de més de 500 trajos baix figurins del Sr. Labarta. Pera lo perfecte desempenyo se conta ab lo degut personal y cos de ball dirigit per lo célebre coreógrafo Sr. Perfetti y del que 'n forman part la primera parella de la Scala de Milán, Visconti-De Vicenti.

CATALUNYA (Eldorado)

Aquest obrirà lo divendres ab una companyia de género *tipich* de la casa, que dirigida per lo coneugut actor Sr. Gil ne forman part las coneugudas tiples senyoretas Gurina, Martí, Martínez y Grifell y los senyors Miró, Martínez, Alba, Guerra y Gordillo figurant com á característica la tant simpática Sta. Irene Alba que fá algúns anys se féu aplaudir de valent en varias sarsuelas que estrená.

Com á plat fort ó aperitiu de entrada, s' anuncia pera lo dia del debut, l' estreno de la sarsuela *La buena ventura* qual obra sigué molt aplaudida en l' Apolo de Madrid quan s' estrená.

TIVOLI (CIRCO EQUESTRE)

Varis debuts hi han hagut en la setmana passada y d' ells mereix mencionàrse la funàmbul Mr. Ballester, que encare que son treball l' hem vist molt per misses y madames, no deixá de cridar la atenció per lo dificil d' alguns dé sos exercisis.

En porta, nous artistas que algun d' ells al escriure las presents ratllas ha debutat ja.

GRAN-VIA

Cada obra que posa la eminent Vitaliani ja es sabut que hi logra un triomf, puig per imperfecta que sigui la obra, es tanta la perfecció ab que las executa que resulta impossible un fracas.

Bona prova de lo que manifestém ha sigut lo drama *Dèborah* que á no ser interpretat per actriu de tanta valúa com es la Sra. Vitaliani, sens dupte hauria fracassat, ja que tant per lo antiguat de la mateixa, com també per la candidés de son argument, es obra impossible de resistirse, pero es tant gran l' estudi que ha fet de la protagonista que sens dupte fará figurar dita obra ab lo més distingit de son repertori.

Sols comprehénem l' *amore* que ha dut la Sra. Vitaliani á *Dèborah*, al recordar que la célebre Ristori hi havia lograt en sos bons temps sos millors triomfs y com siga que la Sra. Vitaliani té en lo seu art lo temperament trágich de tant notable actriu, aixó fou que hagi ressucitat á dita obra, que en mans d' altra artista hauria fracassat del tot.

L' acompañá ab molt acert lo primer actor Sr. Duse, que hi desempenya lo pare de Alberto d' un modo acabat. En los genérichs veyém á lo Sr. Duse á un dels millors actors que habém vist en la escena.

En la passada setmana la celebrada Vitaliani ha donat alguna representació de la colossal obra dramática *Maria Stuarda* en la que obté un de sos millors triomfs y de lo drama de Giacosa *Come le fùglie* que tota la companyia executa ab sens igual discreció.

Pera avuy está anunciad lo benefici del primer actor Sr. Duse ab *Felipe Derblay* y pera dissapte la *Zazà*; obras las dugas que aquesta company ia executa notably.

TEATRO TÍVOLI (Concerts d' Euterpe)

Dos concerts prepara aquesta distingida Societat Coral, pera los días 21 y 24 del corrent.

Lo primer, ó sia lo del diumenge pròxim, será destinat á benefici del mestre Director Sr. Rafart, que á ne mediar altra circunstancia que la del honor esmentat, fora lo suficient pera tenir un plé, vist las simpatías que ab justicia porta logradas en los assiduos concurrents als concerts matinals.

L' altre circumstancia es lo programa verament extraordinari que s' ha escollit ja que en forman part, com á pessas de coro y orquesta la *Invocación á Euterpe Musa catalana*, *Non non dels papallons*, *Galas del Cinca* y *Llegat d' en Clavé*, himne nou de Apeles Mestres música del beneficiat.

Com á composicions corals hi figuran *Los pescadores*, *A la voreta del mar*, *El chinito* y *Tirant l' art*, y de orquesta las sinfonias de *Mignon*, *Girondins*, *Marxa triunfal* y lo celebre *Minuet* de Bolzoni.

En obsequi al mestre beneficiat y á fi del major bon èxit en lo programa, hi prendrán part entre altres artistas la Srta. Casals y los Srs. Monté y Puiggener.

L' altre concert que será lo seté de la present temporada, tindrà lloc com hem manifestat en lo dimecres pròxim, festivitat de la Mare de Deu de las Mercés.

UN COMICH RETIRAT

LA TOMASA

LAS FESTAS DE LA MERGÉ

La Plassa de Catalunya
tots sis miran encantats,
y troban que son magnífichs,
los ensiams qu' hi há plantats.

Ell no s' entén de romansos;
la qüestió es aná bebent,
«Venen festas? Bé ¡que vinguin!
Vinga trago y aná fent!»

Ministerio de Cultura 2006
Tito Geva
Aquet Tenorio ensopit
que 's creu sé un gran seductor,
troba qui acaba.

U N T I P O

Miréulo com passa
com passa ufanós,
caminant 's gronxa
com un *lidiador*;
es l' atrayent tipo
qu' agrada á tothom, ¡!
juguineta mascle
niu de pretencions;
las noyas bonicas
ab deliri boig
sols per contemplarlo
surten als balcons.
Tothom s' enamora
del seu rostre hermos,
de sa barba trista
de sos ulls de pop,
del seu nas, imatje
dels fills del Japó.

Lo trevall

«Del trevall ne vé 'l descans.»

Tant bon punt al horitzó
la rojó del auba 's veu,
despera 'l treballadó
per guanyarse ab sa suó
lo pá com va maná Deu.
Deixa cadascú sa llar
y ab ella fills y muller
y ab l' anhel de no fer tart
vá corrent sense parar
cada qual al seu taller.
Tothom ab delit treballa
trasca tothom ab anhel,
la xemaneya amortalla
lo sol ab sa fumeralla
que s' enlayra vers al cel.
No para el treballadó
d' anar fent y acabant obras;
«menjarás pá ab ta suó»
digué Deu y tal misió
ben bé la cumpleix de sobras.
Y per sa sort oblidá
ompla l' espay ab sos cants
y vé aixis á recordá
aqueil sapigut refrá
«del treball ne vé 'l descans».»
Y el descans el pobre espera
sens veurel may arribá
y encar, que no desespera,
de un benestar al darrera
may deixa de treballá.
Plena d' arrugas sa pell
se 'l veu treballá y sufri
pro ja may desmaya ell
y treballa fins á vell
y treballa fins morí.
Y ab sufriment tants y tants
passa aquesta vida-infern
y s' acaban sos instants
y allavors li vé 'l descans...
¡pero es el descans etern!

E. MORATÓ.

Per ell la Natura
prodiga sos dons,
sols per festejarlo
té més brill 'l sol,
més plascenta aroma
n' escampan las flors,
las pradas vesteixen
més fresca verdor,
molt més brama 'l burro
molt més lladra el gós.

Es desideratum.
de ciencia y de tot...
l' hi sobran molts duros,
es un gran *milord*,
té butxacas plenas,
molt plenas de... pals
Ell diu que s' entaula
en lo «Lyon d' or»

Mirant son retrato

Creyent que del mal d' amor
podria curarm' l' ausència,
vaig fugir del teu costat
deixante l' ànima meva.
Ara qu' estich lluny de tu
y passo tant temps sens véure't
no pots pensar quant t' anyoro
ni quant t' estimo pots creure.
Sols mirant 'l teu retrato
olvido las mevas penas,
y contemplant el somris
que s' dibuixa en ta boqueta
y ton dolcissim mirar
ab que 'l meu cor encadenas..
—Sembla extrany —dich entre mi
plorant llàgrimas que creman
que la dona que tals gracias
en son rostre diví ostenta
puga tenir tant mal cor
com pera mi ha tingut ella.

X. J. PREMIA.

Lo que més m' agradaria

M' agradas nineta hermosa,
m' agradas del tot Maria
y ja sabs que jo algún dia
te faré del tot dixosa.
M' agrada molt, no menteixo,
ta figura escultural,
m' agrada la teva sal
y per los ulls me fregeixo.
M' agrada molt ta boqueta,
m' agrada do teu nasset
y creu ja que, mitj ximplet
m' hi tornat per tu, Marieta.
M' agradan en conclusió
totas tás prendas Maria,
pro 'l que més m' agradaria
es que 'm fessis un petó.

ALBERTET de VILAFRANCA

ahont beu molts *jereses*
y menja talls bons,
mes jay! que al seu ventre
no més hi há sigróns.

Un mirallet porta
y ab dolsa fruició
molt sovint s' hi mira
contemplantse ab goig
passejant el tipo
de grans pretencions,
lluhint el seu traje
de *jerga* inferior.

Miréulo com passa
com passa fatuós
el *non plus* Adonis
de nova invenció.

SISQUET DEL FULL.

Any de pussas

Si es que 'm piquéssin las mussas
com ván las pussas picant,
anava á endressáls'hí un cant
aqui mateix á las pussas.

Perqué aquest any malehit
están fent una campanya
que, á fib-blart, ja no las guanya
cap xinxia, ni cap mosquit.

La de casa, qu' es un' eyna
per' cassarlas sens' igual
ne fá una matansa tal
que no s' entén may de feyna.

Pró, cada nit; no os penseu
que n' hi escapi cap jni una!
Ahir tingué la fortuna
d' aixafarn'.. jj510!!

Ab aqueix crudel afany
ella vá fenthi l' article
dihent qu' es l' any d' aquet sigle
de més pussas aquest any.

Y la seva afirmació
corroboran fent xivarri
totas las donas del barri
desde la plassa al cantó.

¿A qué será degut —dich—
aqueixa plaga pussera
que 'ns ha tret de pollaguera
las famellas, jo 't reflich?

Es cas de buscá' un camí
per' trovar ben prompte y recte
l' extermíni d' eix insecte
que no 'ns vol deixar dormi.

Y acabarán las batussas
que aquest any ab tant neguit
té la dona cada nit
ab las malehidas pussas.

PEPET DEL CARRIL

**LA TOMASA
CUPÓ PRIMA N.º 45**

Que dona dret á adquirir per

UN RAL

la comedia en un acte y en prosa

Tant tens tant vals

original de D. LLUIS NOGUÉ

qual preu corrent es lo de

UNA PESSETA

(1) Caduca als vuyt días ó avans si s' agotan
ls exemplars.

Està malalt de molt cuidado el nostre estimat company de Redacció, en Marian Escriví Fortuny, (Riusech).

Desitjém de veras que cedeixi prompte la malaltia que sufreix el nostre amich y véurel aviat al costat nostre, animantnos ab sa franca conversació y ajudantnos en nostra feyna ab sos escrits sempre esquisits y oportuns.

Lo Sr. Montilla en la apertura dels tribunals vá fer un discurs que podia ben estalviársel.

Figúrintse que va dir que deuria fixarse una edat major que la fixada pe l' Códich, pera contraure matrimoni.

No s'amohini, Sr. Montilla, que si no s' abaixan prompte els pans de nou lliuras, quan se casin els pobres ja portarán la dentadura postissa si ls quedan quartos per comprarlà.

Ara, en quant als richs, com mes aviat se casin millor home; com que fins que s'casan no comensan á fer algo de profit. Ey, legal y decorosament.

També vá dir que no s' hauria de deixar casar als cusions.

Com hi ha Deu, que jo no entenç els seus propòsits y fins.

Home, que no s' en recorda?

«Com mes cusins...

Lo dia 23 del corrent mes y baix la direcció del conegut y notable escenógrafo D. Sebasti Alarma, s' inaugurarà en la Plàssa del Bonsuccés (junt á Correus) un espectacle que segons notícias, cridara poderosament l' atenció del pùblic.

Nos referim al anomenat «DIORAMA ANIMAT», que per sa importància, l' Ajuntament d' aquesta ciutat ha escollit per formar part del programa de las properes festas.

Prometem als nostres llegidors donarlos compte detallat d' aquest espectacle, completament nou á Espanya.

Lo majordom de la Germandat de Sevilla, titulada: LA CENA, ha denunciat al Jutjat que l' germá major de dita Germandat s' havia empenyat las alhajas, els vestits y hasta las coronas de las imatges.

L' empenyayre 's diu Mula.

Jo hi pensat qu' aquesta mula
siga ó no sense ferrá,
tot lo dit, podia vendreho
qu' es preferible á empenyá.

Pero tant en un cas com en l' altre, es lo prudent, que á n' aqueixa mula guita se la lligui ben estret.

*

Lo Centro gironi del carré Nou de la Rambla s' ha dirigit als Directors de las cob-blás d' aquella província, ofrecint son local per centre de contractas ab motiu del concurs de sardanas enclós en lo programa oficial de las festas de la Mercé.

Digne d' aplauso es l' oferiment. L'ástima que l' ofici circulat al efecte estiga escrit ab tant descuyt y desconeixement de las reglas gramaticals, fins á resultar un atentat tant gros á la Lengua que no te indult.

No estranyariam que al llegirlo ls interessats ho prenguessin per una rifada y formessin un concepte equivocat de la formalitat del Centro.

Sembla escrit ab 'ls peus.

*

El periódich EL NOROESTE de la CORUÑA s' estranya de que ls barcos de guerra espanyols s' utilisin pera transportar personas distingidas.

Diu l' esmentat periódich que en el viatje fet á la Giralda pe l' Sr. Gómez Imaz va portar á bordo als duchs de le Conquista.

Prescindint de que de moment els nostres barcos no poden servir per gran cosa mes que per l' us indicat

Lo Sr. Gómez Imaz
ja 'm penso qué deurá di:
Com qu' eran de la Conquista
varen conquistarme á mi.

*

Llegim que en lo manicomio de Sant Boy se donava als infelissos reclosos vacas tisicas, ovellas variolosas, saldos de carn en descomposició y otras bruticias.

Pero zahont es Sant Boy? ¿No es aquí la vora?
Qualsevol diria qu' aquet manicomio perteneix al Congo.
O á pitjor punt encare, perque al Congo, al menos tenen sabó d' olor.. fabricat per en Victor Vaissier, de Paris

Y en el manicomio en questió, tot put.

*

A Villacarino (Soria) dos cunyats del capellá del poble, han clavat la palissa número 1 á un concejal d' aquell Ajuntament que vá lograr que no se consignés en pressupostos cap cantitat pera misas votivas.

Lo capellá d' aquell poble
gasta un sólit argument.
A n' alli voldriam veure
al nostre simpàtic Buén!

LITOGRAFIA BARCELONESA

SANT RAMÓN, 6. - BARCELONA

LA TOMASA
FESTAS

Una industria barato,
que ha demanat mil vegadas,
que las festas que s' acostan
resultin del tot mulladas.

Un matrimoni ab atrassos
que per rebre als forasters,
y ferse ab alguns diners
s' ha empenyat dos matalassos.

Ell li diu qu' està pér festas.
Y ella contesta que no,
perque tenen un feix d' anys
y ja no n' es ocasió.